

برداشت بی ضابطه از منابع زیرزمینی، ۷۵۰ شهر کشور را در معرض فرونشست زمین قرار داده است

زلزلهٔ بی‌صدا

فاطمه قدیری خبرنگار گروه جامعه

پدیده‌ای که سال‌ها از آن با عنوان «تهدید خاموش» یاد می‌شُد، حالا به یکی از جدی‌ترین بحران‌های زیست‌محیطی و زیرساختی ایران بدل شده است. زمین در بسیاری از دشت‌های کشور آرام و پیوسته در حال فرو رفتن است؛ نه به‌واسطه زلزله یا گسل‌های طبیعی، بلکه در نتیجه مستقیم سوءمدیریت در مصرف منابع آب، الگوی کشت و توسعه ناهماهنگ صنعتی. آنچه امروز در نقشه‌های زمین‌شناسی مشاهده می‌شود، نه پدیده‌ای مقطعی، بلکه سندی از چند دهه سیاست‌گذاری غلط در حوزه آب و کشاورزی است.

از اواسط دهه ۱۳۵۰ تا امروز، بیش از ۱۴۰ میلیارد متر مکعب از ذخایر آب زیرزمینی کشور از بین رفته است؛ عددی معادل کل ظرفیت سدهای ایران که نشان می‌دهد بخش عمده‌ای از آنچه باید پشت دیواره سدها مهار می‌شد در سکوت از زیر پای ما تخلیه شده است. این روند حاصل برداشت بی‌ضابطه از چاه‌ها، نبود نظام نظارتی مؤثر و بی‌توجهی مزمن دستگاه‌های مسئول است. با این حال، همچنان وزارت نیرو به صدور مجوزهای جدید ادامه می‌دهد و وزارت جهاد کشاورزی نیز هیچ تغییری در الگوی کشت پر مصرف ایجاد نکرده است؛ درحالی‌که در بسیاری از دشت‌ها، حتی چاه‌های مجاز دیگر آبی برای برداشت ندارند.

در چنین شرایطی افزایش بی‌سابقهٔ نرخ فرونشست در دشت‌های جهرم و فسا نشانه‌ای است از ورود ایران به مرحله‌ای تازه از بحران. جایی که زمین نه‌تنها ترک برداشته، بلکه رکورد‌های جهانی را جابه‌جا کرده است. فارس، پس از خراسان رضوی، در ردیف دوم از نظر وسعت مناطق فرونشسته قرار دارد و شواهد جدید از گسترش پهنه‌های نشست‌کرده در مروءشت، داراب و حاشیه شیراز این نگرانی را دوچندان کرده است.

واقعیت این است که فرونشست دیگر مسئله‌ای فنی یا محدود به محافل دانشگاهی نیست؛ تهدیدی ملی است که بنیان زیرساختی شهرها، خطوط انتقال انرژی و حتی آثار تاریخی کشور را در معرض خطر قرار داده است. درحالی‌که کشورهای مختلف توانسته‌اند با اصلاح مدیریت منابع، کنترل برداشت از چاه‌ها و تغذیه مصنوعی آبخوان‌ها روند فرونشست را متوقف کنند در ایران همچنان همه‌چیز در حد «برنامه»، «کارگروه» و «نشست تخصصی» باقی مانده است.

اکنون با ثبت رکورد تازه‌ای از فرونشست در دشت‌های جنوبی پرشش اصلی این است که تا چه زمانی قرار است تاوان بی‌تدبیری مدیریتی را بدهد؟ در همین راستا دکترعلی بیت‌اللهی، رئیس بخش زلزله‌شناسی و خطرپذیری مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی در گفت‌وگو با «فره‌نخ‌بختگان» به بررسی ابعاد مختلف این مسئله ملی پرداخت.

■ ■ ■

■ **تمام استان‌ها به جز گیلان درگیر فرونشستند**

بیت‌اللهی با بیان اینکه پدیده فرونشست زمین در ایران با کاهش منابع آب زیرزمینی همراه است، اظهار داشت: «از اواسط دهه ۱۳۵۰ تا امروز با افزایش جمعیت و در نتیجه، تقاضای بیشتر برای مصرف آب، حجم آب‌های زیرزمینی سیر نزولی داشته است. به‌ویژه از اوایل دهه‌های اخیر، کاهش حجم آب‌های زیرزمینی در سراسر کشور و در اغلب دشت‌های ایران شدت زیادی یافته و شیب تندِی پیدا کرده است. به طوری که تا امروز، نزدیک به ۱۴۰ میلیارد متر مکعب آب زیرزمینی از آبخوان‌های کشور از دست رفته است و از آنجا که پدیده فرونشست زمین ارتباط مستقیم با افت سطح آب زیرزمینی دارد شاهد گسترش این پدیده انسان‌ساخت و بسیار مخرب در نقاط مختلف کشور هستیم. بر اساس اطلاعات، نقشه‌ها و مطالعات انجام‌شده توسط گروه‌های مختلف، از جمله تیم ما، مشخص شده است که در همه استان‌های کشور، به‌جز گیلان (تاکنون اثری از فرونشست در آن مشاهده نشده) این پدیده وجود دارد و به‌طور مداوم در حال گسترش است. استان خراسان رضوی از نظر وسعت مناطق فرونشسته در رتبه نخست قرار دارد و پس از آن، استان‌های فارس، کرمان، اصفهان و تهران از نظر پهنه فرونشستی در رتبه‌های بعدی هستند. همچنین از نظر میزان و نرخ فرونشست، استان‌های کرمان، البرز، تهران، خراسان رضوی و گلستان به‌ترتیب

دارای بیشترین اعداد ثبت‌شده هستند. برای مثال، در حوالی رفسنجان، نرخ فرونشست سالانه به حدود ۴۰ سانتی‌متر در سال می‌رسد. در سال‌های اخیر، به‌ویژه در دو سال گذشته، به دلیل کاهش منابع آب و کاهش ظرفیت چاه‌های تأمین‌کننده آب شرب در نزدیکی کلان‌شهرها و مراکز جمعیتی، نرخ فرونشست به‌طور بی‌سابقه‌ای افزایش یافته است. به‌عنوان نمونه، در منطقه ۱۸ تهران، میزان فرونشست زمین نسبت به دو سال قبل سه برابر شده است. علت این امر، استفاده بیش از حد از چاه‌های موجود یا حفاری چاه‌های جدید برای تأمین آب شرب بر مردم تهران و مناطق پیرامونی است که پیامدهای بسیار ناگواری از نظر زیست‌محیطی و ایمنی شهری به‌دنبال دارد.»

■ **۶۳ اثر تاریخی ثبت‌شده ملی و ۲۷ اثر دارای اهمیت جهانی در نواحی فرونشستی واقع شده‌اند**

وی در ادامه افزود: «افزایش نرخ فرونشست در جهرم و فسا که از پهنه‌های بزرگ و شناخته‌شده فرونشستی در استان فارس هستند، همراه با مناطق مروءشت، داراب و جنوب‌شرق شیراز که پهنه فرونشستی آن از جنوب‌شرق به مرکز شهر در حال گسترش است، نشان می‌دهد که این نواحی نیز از این قاعده مستثنی نیستند. کاهش منابع آب سطحی از یکسو و نیاز فزاینده به آب برای تأمین مصارف شرب، بهداشتی، صنعتی و کشاورزی از سوی دیگر فشار مضاعفی بر منابع آبی وارد کرده است. در سال‌های نرمال، بخشی از آب مصرفی از طریق نزولات جوی و بارندگی‌ها جبران می‌شد و در نتیجه، روند فرونشست تا حدی یکنواخت بود. اما متأسفانه، این تعادل نه‌تنها در تهران (که به‌عنوان نمونه ذکر شد)، بلکه در استان فارس و سایر پهنه‌های فرونشستی کشور نیز برهم خورده و افزایش محسوس نرخ فرونشست در سراسر کشور مشاهده می‌شود. در حال حاضر، وسعت مناطقی که در معرض پدیده فرونشست زمین قرار دارند به بیش از ۷۵۰ شهر رسیده است؛ شهرهای بزرگی مانند تهران، اصفهان، شیراز و کرمان و همچنین بسیاری از شهرهای متوسط و کوچک کشور در این پهنه‌ها واقع شده‌اند. افزون بر این بیش از ۱۰ هزار آبادی نیز در محدوده فرونشست قرار دارند. با توجه به اینکه در این کانون‌های جمعیتی بزرگ شبکه‌های حمل‌ونقل، خطوط انتقال نفت و گاز و سایر زیرساخت‌های حیاتی وجود دارد طبیعی است که این پدیده خسارات جدی به این تأسیسات وارد کند. بررسی‌ها نشان می‌دهد که حدود ۶۳ اثر تاریخی ثبت‌شده ملی و ۲۷ اثر دارای اهمیت جهانی در نواحی فرونشستی واقع شده‌اند. به‌عبارت دیگر، نزدیک به نیمی از بافت‌های تاریخی ارزشمند کشور در پهنه‌های در معرض فرونشست قرار دارند. این واقعیت نشان می‌دهد که اگر اقدامات فوری و مؤثر صورت نگیرد، ممکن است کشور با بحران‌هایی جبران‌ناپذیر روبه‌رو شود. نمونه‌های عینی این وضعیت را امروز می‌توان در کلان‌شهر اصفهان و برخی دیگر از شهرها مشاهده کرد؛ جایی که آثار تخریبی فرونشست به‌وضوح نمایان شده است.»

■ **مقابله با فرونشست در حد گفت‌وگو باقی مانده است**

بیت‌اللهی با بیان اینکه فرونشست زمین پدیده‌ای انسان‌ساخت است و در دسته مخاطرات طبیعی قرار نمی‌گیرد، تصریح کرد: «امکان کنترل و حتی توقف آن وجود دارد. تجربه‌های موفق‌تر نیز در این زمینه در سطح جهانی وجود دارد؛ تنها شرط لازم اراده و عزم مدیریتی جدی برای آغاز اقدامات عملی است، چیزی که متأسفانه تاکنون در کشور، بیشتر در حد گفت‌وگو وعده باقی مانده و اقدام ملموس و اجرایی در سطح زمین انجام نشده است. تجربه‌های جهانی نشان می‌دهد که کشورها برای مقابله با فرونشست، مجموعه‌ای از اقدامات مشترک را اجرا کرده‌اند که در نهایت منجر به توقف یا کنترل مؤثر این پدیده شده است. نخستین و مهم‌ترین اقدام، کنترل برداشت‌های بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی و انسداد چاه‌های غیرمجاز است. همان‌طور که می‌دانیم، در ایران آب زیرزمینی عملاً رایگان برداشت می‌شود و هیچ نظام نظارتی مؤثری بر مصرف آن وجود ندارد. بنابراین، مدیریت برداشت از چاه‌های دارای مجوز و جلوگیری از فعالیت چاه‌های غیرمجاز یکی از گام‌های کلیدی و از وظایف اصلی وزارت نیرو به شمار می‌رود. اقدام مهم دیگر، تغذیه مصنوعی آبخوان‌هاست؛ روشی که در بسیاری از کشورها به‌کار گرفته می‌شود. در این روش، در فصول بارندگی و زمان‌هایی که نیاز آبیاری کشاورزی کمتر است (مانند پاییز و زمستان)، آب‌های

برداشت بی ضابطه از منابع زیرزمینی، ۷۵۰ شهر کشور را در معرض فرونشست زمین قرار داده است

سطحی به‌صورت کنترل‌شده به گودال‌ها یا مخازن نفوذی هدایت می‌شوند تا از طریق لایه‌های نفوذپذیر، وارد آبخوان‌های زیرزمینی شده و آن‌ها را تغذیه کنند. به این ترتیب، بخشی از کسری منابع آب زیرزمینی جبران می‌شود. بنابراین، این پدیده قابل کنترل و حتی قابل توقف است، به‌شرط آن‌که اقدامات مدیریتی و علمی لازم با جدیت و پیوستگی اجرا شوند.»

■ **صنایع با مکان‌یابی غلط بحران را افزایش می‌دهند**

وی با اشاره به اینکه در حیطه مسئولیت وزارت جهاد کشاورزی، موضوع الگوی کشت اهمیت بسیار بالایی دارد، اذعان داشت: «در مناطقی که نیاز آبی محصولات زیاد است، کشاورزی ناگزیر می‌شود آب بیشتری از زمین استخراج کند. این نیاز اضافی در درجه نخست به نوع محصولی مربوط می‌شود که کشت می‌گردد. برای مثال، در دشت ورامین، استان فارس، اصفهان و خراسان رضوی، محصولاتی کشت می‌شود که نیاز آبی بالایی دارند؛ بنابراین، تأمین این حجم از آب معمولاً از طریق چاه‌های زیرزمینی صورت می‌گیرد. به همین دلیل، انتخاب الگوی کشت متناسب با شرایط کم‌آبی و اقلیم خشک کشور، می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر کاهش برداشت آب زیرزمینی و کنترل فرونشست زمین داشته باشد.»

«علاوه بر نوع کشت، روش‌های آبیاری نیز در میزان مصرف آب و کنترل آن بسیار مؤثرند. در اغلب مناطق کشور، روش سنتی غرقابی هنوز رایج است. در این روش، بیش از ۶۰ درصد از آب مصرفی هدر می‌رود؛ بخش عمده‌ای از آن تبخیر می‌شود و تنها مقدار ناچیزی به لایه‌های زیرزمینی نفوذ می‌کند که آن هم تأثیر چندانی ندارد. در مقابل، استفاده از روش‌های نوین آبیاری مانند آبیاری قطره‌ای یا تحت‌فشار، می‌تواند میزان هدررفت را به حداقل برساند. تبخیر را کاهش دهد و در عین حال، راندمان تولید کشاورزی را افزایش دهد.»

«در حوزه صنعت نیز به مسئله مکان‌یابی طرح‌های آب‌بر اهمیت ویژه‌ای دارد. همان‌طور که مشاهده می‌کنیم، در فلات مرکزی ایران، صنایع بزرگ مانند فولاد و پتروشیمی در مناطقی احداث شده‌اند که منابع آب محدودی دارند. نمونه روشن این موضوع، وضعیت اصفهان است؛ جایی که به‌دلیل نیاز شدید این صنایع به آب، برداشت‌های فراوانی از منابع زیرزمینی انجام می‌شود و در نتیجه، افت سطح آب و فرونشست زمین تشدید می‌شود. یکی از رویکردهای اصولی برای مقابله با این وضعیت، استقرار صنایع آب‌بر در نواحی جنوبی کشور و در مجاورت دریاهاست؛ جایی که فشار کمتری بر آبخوان‌های داخلی وارد می‌شود. چنین الگویی در کشورهای مختلف دنیا اجرا شده و نتایج موفقی نیز به همراه داشته است.»

«وابسته کردن آب یک شهر به یک خط لوله هزاران کیلومتری از کنار دریا، نشانه‌ای از توسعه ناپایدار است؛ چنین طرح‌هایی نه‌تنها از نظر اقتصادی و زیست‌محیطی پرهزینه‌اند، بلکه از منظر پایدانف غرام‌عمل نیز آسیب‌پذیری بالایی دارند؛ زیرا هرگونه حادثه یا تخریب در مسیر انتقال می‌تواند ضربه‌ای جبران‌ناپذیر به تأمین آب شهری بزرگ وارد کند. بنابراین، مدیریت مصرف آب، اصلاح الگوی توسعه صنعتی و کنترل افت سطح آب زیرزمینی، بهترین و پایدارترین رویکردها برای مهار پدیده فرونشست زمین است. هرگونه اقدام مبتنی بر انتقال آب بین حوضه‌ای، در واقع ایجاد نوعی توسعه ناپایدار در کشور است که می‌تواند پیامدهایی چون مهاجرت اجباری، تغییرات اقلیمی محلی و فشار مضاعف بر منابع طبیعی را به‌دنبال داشته باشد.»

■ **انتقال آب از دریا راهکار نیست**

بیت‌اللهی در خصوص اینکه آیا انتقال آب دریا می‌تواند راه‌حل مؤثری برای بحران کمبود آب و کنترل فرونشست باشد یا خیر تصریح کرد: «به‌باور بسیاری از متخصصان، انتقال آب از دریا‌ها به مناطق مرکزی کشور نه‌تنها به کنترل فرونشست منجر نخواهد شد، بلکه ممکن است خود موجب تشدید مشکل شود. دلیل این امر آن است که انتقال آب، به‌جای کاهش فشار بر مناطق خشک، میل به گسترش صنایع، شهرسازی و افزایش جمعیت‌پذیری را در همان نواحی افزایش می‌دهد و در نتیجه، دوباره تقاضای آب بالا می‌رود. علاوه بر این، هزینه‌های اقتصادی و زیست‌محیطی بسیار سنگین این طرح‌ها و پیامدهای تخریبی بر اکوسیستم‌های ساحلی نیز از جمله مواردی

است که کارشناسان را نسبت به این سیاست به‌شدت محتاط یا حتی مخالف کرده است. بنابراین، راهکار عقلانی و پایدار، نه انتقال آب دریا، بلکه مدیریت صحیح منابع موجود، اصلاح الگوی مصرف، توزیع متوازن جمعیت و تغییر الگوی کشت و صنعت در کشور است.»

«در مورد مراکز صنعتی موجود که پیش‌تر احداث شده‌اند، مدیریت و اصلاح مصرف آب اهمیت اساسی دارد. در خصوص طرح‌های صنعتی جدید که هنوز در مرحله طراحی قرار دارند، می‌توان با دقت و آینده‌نگری، تصمیم گرفت که در کدام مناطق کشور مستقر شوند. امید است این مسئله در قالب قانونی ویژه و الزام‌آور به تصویب برسد تا از تکرار خطاهای گذشته جلوگیری شود.»

«به‌عنوان نمونه، می‌توان صنایع آب‌بر را در سسواحل مکران، حاشیه خلیج فارس یا کنار دریای عمان جانمایی کرد؛ مناطقی که هم به منابع آبی دریا دسترسی دارند و هم از معضل کم‌آبی و فشار بر آبخوان‌های زیرزمینی در امان هستند. در مقابل، در استان‌هایی چون خراسان رضوی، یزد، اصفهان و فارس، مجموعه‌های صنعتی متعددی وجود دارند که به‌شدت آب‌بر هستند، مانند کارخانه‌های فولاد نیشابور و سایر صنایع مشابه. در این مناطق، بهترین و مؤثرترین رویکرد، تغییر فناوری مصرف آب و به‌کارگیری تکنیک‌های نوین صنعتی برای کاهش میزان مصرف است. امروزه، توسعه فناوری‌های صنعتی در جهان سبب شده تا بسیاری از صنایع، با روش‌هایی کار کنند که به آب کمتری نیاز دارند و در عین حال، بازدهی بیشتری دارند.»

■ **کشور در چرخه معیوب «تأمین آب- رشد جمعیت- کمبود آب»**

وی با تأکید بر اینکه تمرکز جمعیتی در چند کانون خاص نکته مهم دیگری است که باید به آن توجه شود، بیان کرد: «برای نمونه، در شهرهای مشهد، تهران و اصفهان، در به‌دلیل وجود مراکز اشتغال‌زلا، جمعیت فراوانی مهاجرت کرده و مستقر شده‌اند. در حال حاضر، حدود ۴۰ درصد جمعیت کل کشور در کمتر از ۱۰ کانون جمعیتی متمرکز است. این تمرکز جمعیت به معنای افزایش تقاضا برای آب، بهداشت، مواد غذایی و سایر نیازهای حیاتی است که عمدتاً باید از منابع اطراف همان مناطق تأمین شود. در نتیجه، فشار مضاعفی بر منابع آبی پیرامونی وارد می‌شود و همین امر موجب تشدید افت سطح آب زیرزمینی و بروز فرونشست در جوار شهرهای بزرگ شده است. بنابراین، یکی از مهم‌ترین راهکارهای کاهش نرخ فرونشست زمین، سیاست‌های توزیع متوازن جمعیت در سراسر کشور است. این سیاست از یک سو باعث می‌شود از ظرفیت‌های مناطق مختلف کشور استفاده شود و از سوی دیگر، فشار زیست‌محیطی و آبی از مناطق محدود و پرجمعیت کاسته گردد. به همین ترتیب، مدیریت توسعه شهری و جلوگیری از شکل‌گیری کانون‌های جمعیتی بیش‌از‌حد متمرکز می‌تواند نقش مؤثری در کنترل پدیده فرونشست ایفا کند.»

«تجربه نشان می‌دهد تأمین مداوم آب از منابع جدید نه‌تنها مسئله کم‌آبی را حل نمی‌کند، بلکه به افزایش جمعیت و مصرف بیشتر منجر می‌شود و در نهایت، بحران را تشدید می‌کند. نمونه روشن این موضوع، شهر تهران است. در گذشته، منبع اصلی آب تهران فقط سد کرج بود. با افزایش جمعیت، سدهای لیتان، لار و ماملو نیز برای تأمین آب به مدار اضافه شدند. اما جمعیت همچنان رشد کرد و نیاز آبی باز هم افزایش یافت، تا جایی که امروز بیش از ۶۰ درصد آب تهران از طریق چاه‌های زیرزمینی تأمین می‌شود. اکنون نیز طرح انتقال آب از سد هلالقان در دست اجراست تا بخشی از کمبود جبران شود. این قبیل طرح‌ها، اگرچه ممکن است در کوتاه‌مدت پاسخ‌گویی بحران باشند، اما در بلندمدت خود موجب تشدید بحران می‌شوند. زیرا تأمین بیشتر آب، مهاجرت و رشد جمعیت را در همان منطقه افزایش می‌دهد و چرخه معیوب «تأمین آب - رشد جمعیت - کمبود آب» دوباره تکرار می‌شود.»

«بر اساس پیش‌بینی‌ها، در صورت تداوم روند فعلی، تا سال ۱۴۲۰ هجری شمسی، حدود پنج تا شش استان کشور با کاهش جمعیت مواجه خواهند شد، درحالی‌که تمرکز جمعیتی در تهران و کرج به‌شدت افزایش می‌یابد. این وضعیت بسیار نگران‌کننده است و ضرورت دارد مدیریت کلان‌کشور با رویکردی علمی، جامع و آینده‌نگر به این مسائل بپردازد.»

فراخوان مزایده عمومی باارزیابی کیفی فشرده ب ۳۶-۱۴۰۴

واگذاری زمین خدماتی –تجاری در شهرک صنعتی پرند

زمین مذکور به تأیید کمیته فنی و اقتصادی میسر می‌باشد.

- با هدف ترغیب سرمایه‌گذاران و تسهیل در روش پرداخت حق انتفاع زمین مذکور صرفا در این مزایده امکان تغییر شرایط پرداخت از یک‌سال تا سه سال (۳۶ ماهه) برای اشخاص حقیقی/ حقوقی و تا چهارسال (۴۸ ماهه) صرفا برای شرکت‌های دانش‌بنیان با لحاظ افزایش هزینه‌های تأمین خدمات و امکانات زیربنایی و مطابق نظر کارشناسی دادگستری پس از مشخص شدن مبلغ برنده مزایده، پرداخت حق بهره برداری به صورت نقد و اقساط مطابق (تبصره ۲ ماده ۸ و بند ب ماده ۲۲) دستورالعمل حق بهره برداری مقدور می‌باشد.
- اراضی موصوف به‌جز مشوق های بند (ب) ماده ۲۲ (کاهش بخش نقدی برای شرکت‌های دانش بنیان) و بند (۳) ماده ۲۲ برای ایثارگران (اشخاص حقیقی) و متناسب با قدرالسهم (اشخاص حقوقی)، مشمول مشوقات دستورالعمل بهره‌برداری نمی‌گردد.
- به استناد رعایت بند ب ماده ۲۲ صرفا شرکت‌های دانش بنیان پس از برنده شدن در فرآیند مزایده بر اساس مشوقات مذکور (۱۰ درصد از کل مبلغ پیشنهادی برنده مزایده به عنوان مشوق اعمال) می‌گردد.
- ایثارگران (اشخاص حقیقی) و متناسب با قدر السهم (اشخاص حقوقی) به میزان ۵ درصد از کل مبلغ قرارداد مشمول مشوقات می‌گردند.
- نحوه دریافت پیش‌پرداخت و اقساط برای اشخاص حقیقی/ حقوقی و شرکت‌های دانش بنیان به شرح جدول ذیل می‌باشد.

برنده مزایده	پیش‌پرداخت	مدت‌زمان اقساط
شرکت‌های دانش‌بنیان	۲۰درصد	۴ساله (۴۸ ماهه)
اشخاص حقیقی و حقوقی	۳۵درصد	یک سال تا سه سال (۱۲ الی ۳۶ ماهه)

آدرس شهرک: شهرستان رباطکریم کیلومتر ۳۵ جاده تهران- ساوه شهرک صنعتی پرند

- **تاریخ انتشار آگهی مزایده** ۱۴۰۴/۰۷/۲۲ می‌باشد.

- **مهلت زمانی دریافت اسناد مزایده:** ساعت: ۱۶:۳۰ روز پنجشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۱

- **مهلت زمانی ارائه پیشنهاد:** ساعت ۱۶:۳۰ روز سه شنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۳

- **زمان بازگشایی پاکت‌ها:** ساعت: ۱۰ روز چهارشنبه تاریخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۴

- **محل بازگشایی پیشنهادها:** شرکت شهرک‌های صنعتی تهران

اطلاعات تماس دست‌نگاه مزایده‌گذار جهت دریافت اطلاعات بیشتر درخصوص اسناد مزایده و ارائه پاکت

(الف): به نشانی: سهرودی شمالی کوچه شهید محبی پلاک ۲ طبقه همکف دبیر خانه شرکت تلفن:

۰۰۰۸۹۳۲۴۰۰-۰۲۱ داخلی ۲۶۶ و ۲۷۲

مرکز تماس امور مزایده: ۰۰۰۸۹۳۲۴۰۰ داخلی ۱۳۶

شرکت شهرک‌های صنعتی تهران

شماره شناسه ۰۲۰۵۶۸۳

شماره م.الف.۲۶۳۷

ردیف	نام شهرک	شماره قطعه	مساحت قطعه	قیمت کل پایه (ریال)	سپرده شرکت (در مزایده (ریال)	نوع فعالیت	ملاحظات
۱	پرند	NS-۱	۲۹۰۸۳/۵۴	۹۲/۵۸۵/۸۶۶/۷۹۵/۶۰۰	۹۲/۵۸۵/۸۶۶/۷۹۵/۹۱۲	فلزی/برق و الکتریونیک	نوبت دوم

۵- لازم به ذکر است در راستای تکمیل زنجیره و با هدف استفاده بهینه از قطعه مذکور، فعالیت های مرتبط با واحد تولیدی به منظور ایجاد فضای فروشگاهی با قابلیت عرضه مستقیم کالا یا خدمات در بخشی از